

СПЕЦИЈАЛНИ ПРИЛОГ 51

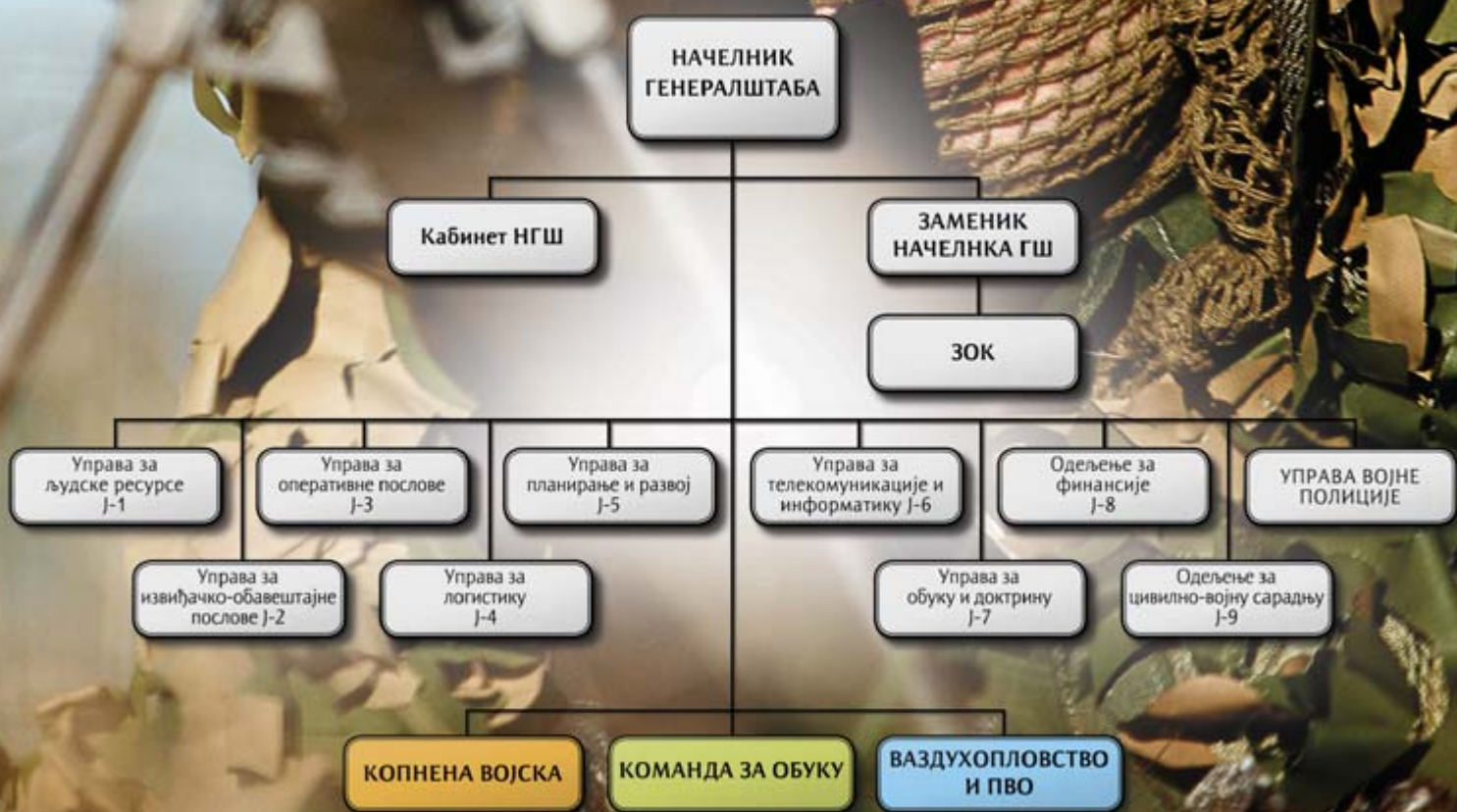
ОДБРАНА

Војска Србије

2010

www.vs.rs

Војска Србије

Војска Србије је организована оружана снага која брани земљу од оружаног угрожавања споља и извршава друге мисије и задатке, у складу са Уставом, законом и принципима међународног права који регулишу употребу силе – стоји у Закону о Војсци. И употреба наше војске ван граница Србије уређена је законом. Другачије речено, Војска је оружана сила система одбране и носилац оружаног супротстављања војним облицима угрожавања безбедности наше државе.

Основе организације Војске Србије и бројну величину утврђују надлежне државне институције, на предлог Министарства одбране, у зависности од степена угрожености, ресурса, мисија, задатака, али и међународних стандарда. Српска војска организована је на стратегијском, оперативном и тактичком нивоу. Дели се на родове и службе, родове и службе на врсте, а врсте на специјалности. Поједини родови групишу се у видове.

Скупштина Републике Србије дефинише мисије и задатке Војске на основу неутуђивог права државе на индивидуалну и колективну одбрану, сагласно члану 51. Повеље Уједињених нација, на принципима међународног права којима се регулише употреба силе.

Одвраћање од оружаног угрожавања и других војних изазова, ризика и претњи безбедности, одбрана територије, ваздушног простора и акваторије, оспособљавање војника, старешина, команди, јединица и установа за реализацију мисија и задатака, затим, учешће у међународној војној сарадњи и мировним операцијама под окриљем Уједињених нација и системима колективне безбедности, те пружање помоћи становништву и државним властима у случају природних непогода и катастрофа већих размера, у којима су угрожени људски животи, животна средина и материјална добра – представљају дефинисане задатке Војске Србије.

Мисије

Мисије Војске су одбрана државе од спољног оружаног угрожавања, учешће у изградњи и очувању мира у региону и свету, те подршка у случају природних непогода и катастрофа.

Председник Републике командује Војском, у миру и рату. Он одлучује и о њеној употреби, утврђује основе развоја, опремања, мирнодопске и ратне организације. На предлог министра одбране, председник Републике Србије одређује родове и службе Војске. Председник Републике, такође, проглашава делимичну или општу мобилизацију, поставља и разрешава дужности начелника Генералштаба и наређује спровођење мера приправности у случају ратног или ванредног стања.

Влада Републике Србије утврђује и води политику одбране. Министар одбране руководи Војском Србије, а начелник Генералштаба и старешине Војске командују саставима и јединицама, у складу са законом и наређењима претпостављених.

Тренутно Војска Србије броји око 27.000 припадника. Чине је Ваздухопловство и противваздухопловна одбрана, Копнена војска и Команда за обуку са седам територијалних центара за основну обуку и пет центара за стручно-специјалистичку обуку видова, родова и служби.

Наша војска развија сопствене системе обуке и логистике, а ослања се на ресурсе државе и страних партнера. Идеолошки, интересно и страначки је неутрална. Унутрашњи односи у Војсци заснивају се на начелима субординације и једностарешинства.

Војска Србије сарађује са више од 30 армија света. Њени припадници учествују у међународним мировним операцијама Уједињених нација и тренутно су ангажовани у три мисије – у Конгу, Обали Слоноваче и Либерии.

Војска се попуњава професионалним, рочним и резервним саставом, са тежњом ка потпуној професионализацији. У сталном саставу су професионални припадници Војске Србије и војници на служењу војног рока. Резервни састав чине резервни официри, резервни подофицири и војници у резерви. Он се састоји од активне и пасивне резерве.

Могућности Војске Србије за отклањање опасности од војних претњи исказују се способношћу за одвраћање и одбрану. Способност за одвраћање, како је наведено у *Белој књизи одбране*, исказују њена опремљеност савременим борбеним системима и организованост за обављање задатака, те учешће у реализацији задатака у саставу међународних снага. Способност за одбрану војска исказује

Видови, родови и службе

Видови Војске Србије су Копнена војска и Ваздухопловство и противваздухопловна одбрана.

Родови Војске су пешадија, оклопно-механизована јединица, артиљерија, инжењерија, артиљеријско-ракетне јединице за противваздухопловна дејства, авијација, речне јединице и јединице за електронска дејства.

Службе Војске су опште и логистичке. У опште службе спадају кадровска, телекомуникације, обавештајна, безбедносна, информатичка, атомско-биолошко-хемијска, ваздушно осматрање и јављање, геодетска, правна, финансијска и метеоролошка и навигацијска служба. Логистичке службе су техничка, интендантска, санитетска, саобраћајна, ветеринарска и грађевинска служба.

могућностима одбране територије, ваздушног простора и акваторије, уз ангажовање неопходних ресурса одбране, самостално и уз подршку партнера, савезника и пријатељских држава.

Способности наше војске за одвраћање и одбрану пројектују се за максималан интензитет процењених војних изазова, ризика и претњи безбедности, а врста, јачина и начин ангажовања снага зависе од конкретне ситуације. Исказују се успешним функционисањем система, јавношћу рада и квалитетом припрема за одбрану, оспособљеношћу кадра, формирањем борбених састава способних да ефикасно обаве задатке, вежбовним активностима, укључујући и снаге партнера и савезника, борбеним могућностима наоружања и војне опреме и високим нивоом одлучности за одбрану.

Сретење, 15. фебруар, Дан државности Републике Србије, од 2007. године обележава се и као Дан Војске Србије. За тај празник везују се два значајна догађаја – Први српски устанак и доношење првог српског устава.

Генералштаб

Генералштаб је највиши стручни и штабни организациони део Војске Србије, надлежан за њену припрему и употребу у миру и рату. Јединице директно потчињене Генералштабу су Гарда, Централна логистичка база и Бригада везе. Генералштаб, уз Управу војне полиције и Здружену оперативну команду, има девет организацијских целина (J-1 до J-9).

Здружена оперативна команда надлежна је за руковођење и оперативно командовање Војском. Оперативну команду чине представници осталих целина Генералштаба, а по потреби и команде оперативних нивоа српске војске, да би се успешно планирала и објединила интервидовска дејства различитих састава Војске, али и осталих елемената система одбране Републике Србије. Команда припрема документа и планове за командовање јединицама Војске у операцијама, које су одговор безбедносних структура земље на актуелну кризу. У њеном саставу су и Центар за мировне операције Војске Србије и Оперативни центар читавог система одбране.

Војна полиција

Војну полицију чине војнополицијски органи у командама Војске Србије и саставима Министарства одбране и јединице војне полиције. Они обављају војнополицијске и послове опште безбедности. Јединице су ранга батаљона, различите намене и организацијско-формацијске структуре, а налазе се у саставу Копнене војске, Гарде и Управе војне полиције Генералштаба.

Специјалности које су у том саставу наше војске заступљене су општа војна полиција или полиција поретка, криминалистичка, противдиверзиона, саобраћајна и противтерористичка војна полиција.

Јединице војне полиције српске војске – 3. и 5. батаљон налазе се у саставу Копнене војске, 25. батаљон је у Гарди, а батаљон специјалне намене *Кобре* директно је потчињен Управи војне полиције.

Припадници војне полиције поступају према одредбама 53. члана *Закон о Војци*. У том документу прецизиране су и њихове надлежности – сузбијање криминалитета, контрола и одржавање војног реда и дисциплине, обезбеђење најзначајнијих војних објеката, одређених лица, докумената и наоружања, регулisaње и контрола војног путног саобраћаја, те противтерористичка заштита.

Батаљон војне полиције (специјалне намене) „Кобре“

Гарда

Гарда је елитна јединица Војске Србије, директно потчињена Генералштабу. Њени састави распоређени су у Београду. Намењена је за заштиту личности на највишим државним и војним функцијама и обезбеђење виталних објеката система одбране. Припадници Гарде изводе војне почасте домаћим и страним државним званичницима. За потребе Министарства одбране и Генералштаба обављају и послове из делокруга рада војне полиције и, у складу с наменом, извршавају и остале задатке по наређењу начелника Генералштаба. Припадници Гарде такође управљају резиденцијалним објектима Војске, непосредно организују и реализују војни протокол.

Основни задатак гардиста јесте обука команди и јединица, али и обезбеђење система веза. У њој се обучавају војници на одслужењу војног рока и професионални састав у области пешадијске обуке и обуке специјалних и противтерористичких јединица.

Поред наоружања и опреме специјалних јединица, у Гарди се користе све врсте пешадијског оружја.

Формирана је 30. новембра 2006. од некадашње Гардијске бригаде и Противтерористичког одреда *Кобре*. Дан Гарде обележава се 6. маја.

Данашњи састав наставља традицију српских гардијских јединица дугу готово два века. Прва гардијска јединица у Србији формирана је на основу наредбе књаза Милоша Обреновића 6. маја 1830. у Пожаревцу. Током Другог светског рата, 1. новембра 1944, од Пратећег батаљона ВШ НОВ и ПОЈ формирана је Гардијска бригада Југословенске народне армије.

Централна логистичка база

Снабдевање јединица и установа Војске Србије покретним стварима, резервним деловима, убојним и погонским средствима, интендантским, санитарским и ветеринарским материјалом основни је задатак Централне логистичке базе, јединице непосредно потчињене Генералштабу. Уз транспорт покретних ствари за потребе Министарства одбране и Војске, Централна база одржава средства посебне намене, убојна и ракетна средства, погонску опрему и инсталације. Команда тог основног логистичког састава наше војске налази се у Београду.

Базу чине Команда, Командна чета и пет батаљона – четири складишна и логистички. У њеном саставу је 21 складиште са девет одељака, распоређених на 49 локација. Формирана је током реорганизације Војске преформирањем 608. позадинске базе и претпочињавањем складишних капацитета 793. позадинске базе, 524. и 201. логистичке базе.

Дан Централне логистичке базе обележава се 16. новембра. Тог дана 1992. године формирана је 608. позадинска база Генералштаба Војске Југославије за смештај, чување и ешелонирање стратегијских резерви. Формирањем Централне базе обједињени су сви вангрупни складишни капацитети у Војсци Србије.

Бригада везе

Бригада везе, јединица Генералштаба, формирана је 30. октобра 2006. од 398. пука везе и 235. центра стационарних веза. Њени припадници успостављају и одржавају стационарни систем веза у Србији и мобилне компоненте система веза на стратегијском нивоу за Министарство одбране и Војску Србије.

Уз Команду, бригада има четири центра стационарних веза и батаљон везе. Команда бригаде налази се на Бањици, а потчињене јединице размештене су у гарнизонима и издвојеним објектима на читавој територији Републике Србије.

Основни задаци бригаде јесу остваривање јединствене команде над системом веза Војске Србије, заштита информација, интеграција система веза с осталим телекомуникационим системима у земљи, израда планова веза и планова уређења територије, затим, обука припадника јединице и телекомуникациона подршка јединица Војске Србије током извршења мисије подршке цивилним властима у супротстављању невојним претњама безбедности.

У Бригади везе реализује се стручно-специјалистичка обука војника у другом периоду обучавања.

Дан Бригаде везе обележава се 20. септембра. Тог дана 1916. године, на предлог министра војног, престолонаследник Александар Карађорђевић одобрио је Уредбу о војном телеграфу. База наставља традиције јединица везе Врховне команде, односно Генералштаба српске војске, насталих након доношења поменуте Уредбе.

Копнена војска

Најмасовнији вид Војске Србије је Копнена војска. Њена организација, састав, опрема и наоружање одговарају мисијама и задацима војске првенствено за дејства на копну. Команда тог вида налази се у Нишу.

Уз четири бригаде Копнене војске, у њеном саставу су и Специјална и Мешовита артиљеријска бригада.

Најважнији задаци те јединице оперативног нивоа јесу да непријатеља одврати од оружаног угрожавања Републике Србије, да одбрани територију, обезбеди услове за мобилизацију и развој снага Војске и осталих снага нашег система одбране, те да помогне цивилним институцијама власти да се супротставе невојним изазовима, ризицима и претњама безбедности.

Јединице Копнене војске, према законској регулативи, могу учествовати и у међународним мировним мисијама.

Дан Копнене војске обележава се 16. новембра. Тог дана 1914. године почела је једна од најзначајнијих битака у Првом светском рату – Колубарска битка.

Трг краља Александра 33, Ниш
тел +381 18 509 539

Наоружање

Састави Копнене војске наоружани су артиљеријским оруђима – самоходна хаубица 2С1 *гвоздика*, самоходни вишестрељни лансер ракета М77 *огањ* и М87 *оркан*, те топ хаубица *нора*. Јединице су опремљене борбеним оклопним возилима М86 и М80, оклопним транспортерима БТР50 и са 212 тенкова М-84 и М-84А. Пешадијски батаљони Војске за противоклопну борбу користе противоклопне лансирне комплете ПОЛК 9К111 *фагот*, противоклопне ракете *маљутка* – са ручним и полуаутоматским вођењем, ручне бацаче ракета 90 милиметара М79 *оса* и ручне бацаче ракета 64 милиметара М80 *зоља*, за индивидуалну и једнократну употребу.

У саставу бригаде Копнене војске налазе се батерије са противавионским топовима 40 милиметара Л/70 *бофорс*, лаки преносни ракетни системи противваздухопловне одбране *игла*, те ракетни системи 9К31М *стрела-1М*, *стрела-2М* и *стрела-10М*.

Војска Србије наоружана је аутоматским пушкама М70 7,62 милиметра, аутоматским бацачима граната 30 милиметара М93, аутоматским пиштољима 7,65 милиметара М84, затим, минобацачима 120 милиметара М74 и М75, митраљезима 7,62 милиметра М84, те деветомиллиметарским пиштољима Ц399, пушкомитраљезима М72, далекометним пушкама 12,7 милиметара М93 и снајперским пушкама М76 и М91.

Припадници Специјалне бригаде Војске Србије и батаљона војне полиције за специјалне намене *Кобре* у наоружању имају аутомате *хеклер* 9 милиметара МП5 и финске снајперске пушке 7,62 милиметра *сако* ТРГ-21.

Специјална бригада

Специјална бригада је елитна јединица Војске Србије, која има традицију противдиверзантских, противтерористичких, извиђачких, падобранских и ронилачких састава. Команда бригаде налази се у Панчеву, а јединице су размештене у Нишу и Панчеву. Претпостављена јој је Команда Копнене војске.

У Специјалној бригади реализују се садржаји борбене обуке противтерористичких, падобранских, извиђачко-диверзантских, ронилачких и јединица за учешће у мировним операцијама.

Задаци бригаде су извиђање у стратегијској, оперативној и тактичкој дубини, за потребе извођења противтерористичких и противпобуњеничких дејстава, учешће у обавештајним и контраобавештајним акцијама, решавање талачких ситуација, разоружавање терористичких, одметничких и криминалних наоружаних група, учешће у блокади рејона и објеката, гушење оружане побуне, обезбеђење највиших војних и државних функционера, откривање и обележавање циљева за дејство авијације и далекометне артиљерије у тактичкој и оперативној дубини противника, али и спасавање оборених пилота и извиђачко-диверзантских група, те појединачно у позадини противника, десантирање и снабдевање из ваздуха.

Специјална бригада формирана је 29. септембра 2006. године. Настала је преформирањем и обједињавањем 72. специјалне бригаде, 63. падобранске бригаде и делова 82. Поморског центра и Противтерористичког одреда „Кобре“.

Прва бригада

Прва бригада Копнене војске састоји се од пешадијских, оклопно-механизованих, артиљеријских и артиљеријско-ракетних јединица ПВО, инжењеријских и јединица везе. Команда тог састава налази се у Новом Саду, а јединице су размештене у Бачкој Тополи, Сремској Митровици, Панчеву и Новом Саду. Бригада има Команду и десет батаљона – дивизиона.

Задаци Прве бригаде су изградња и одржавање оперативне способности, припрема и ангажовање јединица и војника у обезбеђењу административне линије са Косовом и Метохијом и контрола Копнене зоне безбедности на југу Србије, оспособљавање и увежбавање команди, јединица и војника за извршавање наменских задатака, припрема и ангажовање јединица за пружање помоћи цивилним властима у санацији последица евентуалних природних непогода и катастрофа.

У команди и јединицама Прве бригаде реализује се обука свих родова и служби, а посебна пажња посвећује се оспособљавању припадника извиђачких јединица, посада оклопних и механизованих јединица, послужилаца и послуга артиљеријских и артиљеријско-ракетних јединица ПВО и послужилаца инжењеријских средстава.

Бригада је формирана 31. јула 2006. од снага некадашњег Новосадског корпуса и делова Прве оклопне бригаде, али и два понтонска батаљона.

Дан Прве бригаде обележава се 9. новембра. Тог дана 1918. године јединица српске војске, коју је предводио мајор Војислав Бугарски, ушла је у Нови Сад.

Друга бригада

Друга бригада Копнене војске састављена је од пешадијских, оклопно-механизованих, артиљеријских и артиљеријско-ракетних јединица ПВО, инжењеријских и јединица везе. Команда бригаде налази се у Краљеву, а њени састави распоређени су у Новом Пазару, Рашкој, Ваљево и Краљеву.

Задаци тог састава су изградња и одржавање оперативне способности за извршавање задатака у оквиру мисија Војске, обезбеђење административне линије према Косову и Метохији у оквиру Копнене зоне безбедности на пет база, обучавање и увежбавање команди и јединица за наменске задатке, припрема и ангажовање јединица за пружање помоћи цивилним властима приликом природних непогода и катастрофа.

Јединица је формирана 28. марта 2007. од делова 252. оклопне, 20. моторизоване, 305. инжењеријске, 37. моторизоване бригаде и 401. артиљеријско-ракетне бригаде. У њен састав ушле су снаге 228. батаљона везе, 24. батаљона за специјална дејства. и 524. логистичке базе Генералштаба.

Дан Друге бригаде обележава се 12. јула. Тог дана 1805. је Карађорђе са 6.000 устаника извојевао победу над Турцима и ослободио данашње Краљево.

Трећа бригада

Трећа бригада у свом саставу има пешадијске, оклопно-механизоване, артиљеријске и артиљеријско-ракетне јединице ПВО, инжењеријске и логистичке јединице. Команда јој се налази у Нишу, а јединице су распоређене у Прокупљу, Зајечару, Куршумлији и Нишу. Изградња и одржавање оперативне способности, припрема и ангажовање јединица и војника за обезбеђење административне линије са Косовом и Метохијом и контролу Копнене зоне безбедности на југу Србије, основни задаци су бригаде и њених припадника.

Од састава Војске, који су махом били размештени у југоисточној Србији, 4. јуна 2007. формирана је Трећа бригада – 211. оклопне бригаде, 21. наставног центра извиђачких јединица, 4, 125. и 549. моторизоване бригаде, затим, 9. пешадијске, 52. мешовите артиљеријске и 52. артиљеријско-ракетне бригаде, те 352. инжењеријског пука, 201. логистичке базе и Војномедицинског центра.

Дан јединице обележава се 7. октобра. На тај дан у Првом балканском рату, 2. пешадијски пук „Књаз Михаило“ првог позива моравске дивизије, кренуо је у рат. Учествовао је у Кумановској, Прилепској и Битољској битки. У Другом балканском рату, у Брегалничкој битки, због енергичности, силине и непробојности одбране, од противника добија епитет „гвоздени“. У Првом светском рату учествује у Церској битки, а његовом трећем команданту, пуковнику Миливоју Стојановићу, Станислав Бинички посвећује композицију „Марш на Дрину“.

Четврта бригада

Четврта бригада Копнене војске састоји се од пешадијских, оклопно-механизованих, артиљеријских и артиљеријско-ракетних јединица ПВО, инжењеријских и јединица везе. Команда јој се налази се у Врању, а јединице су стациониране у Лесковцу, Бујановцу и Врању. Припадници тог састава Војске Србије размештени су и на 16 база.

Тежишни задатак Четврте бригаде јесте обезбеђење административне линије са Косовом и Метохијом, односно контрола Копнене зоне безбедности. У њеним командама и јединицама реализује се стручно-специјалистичка обука војника свих родова Копнене војске. Реализује се и оспособљавање и усавршавање професионалног састава.

Бригада је формирана 30. јуна 2007. од 78. и делова 549. моторизоване и 52. мешовите артиљеријске бригаде. Језгро чине припадници 78. моторизоване бригаде. Наставља традицију Првог пешадијског пука „Књаза Милоша Великог“.

Дан Четврте бригаде обележава се 31. јануара, као сећање на дан ослобођења Врања од Турака. Истовремено, то је и Дан Првог пешадијског пука „Књаза Милоша Великог“, који се налазио у касарни у Врању.

Мешовита артиљеријска бригада

Мешовита артиљеријска бригада формирана је 4. јуна 2007, а чине је командни и мешовити дивизион, три хаубичка дивизиона и логистички батаљон. Команда и јединице Мешовите бригаде налазе се у Нишу. У њен састав ушао је и мешовити артиљеријски дивизион из Руме.

Задаци те јединице Копнене војске су: изградња и одржавање оперативне способности за извршавање задатака у оквиру мисија Војске Србије, обучавање и увежбавање команди и јединица за наменске задатке, припрема и ангажовање јединица за пружање помоћи цивилним властима у санацији последица евентуалних природних непогода и катастрофа. У јединицама бригаде изводи се стручно-специјалистичка обука припадника рода артиљерије свих специјалности.

Дан Мешовите артиљеријске бригаде обележава се 14. септембра. Тог дана 1918. године почела је артиљеријска припрема пробоја Солунског фронта. Дан јединице обележава се када и Дан артиљерије.

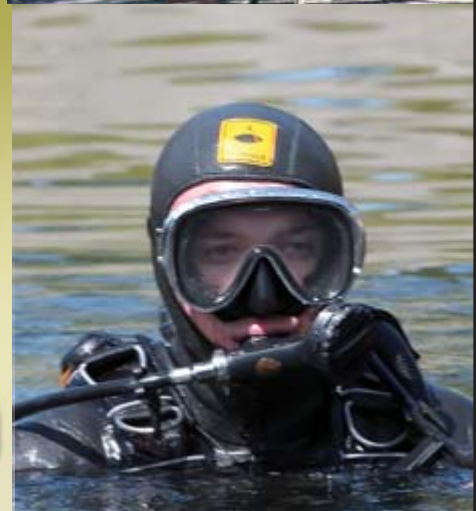
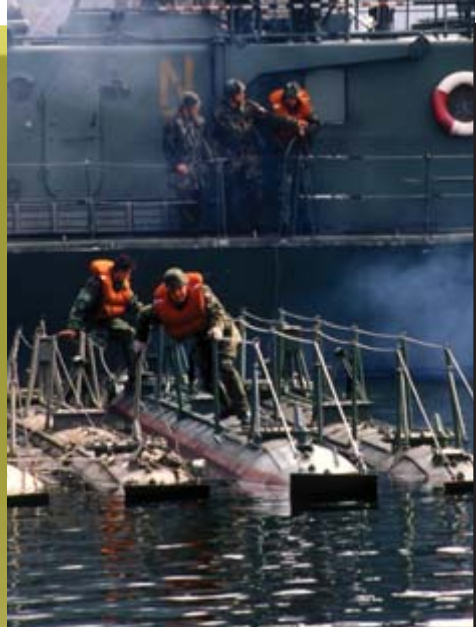
Речна флотила

Речна флотила намењена је за дејства на унутрашњим пловним путевима Србије. Команда тог састава налази се у Новом Саду, а јединице су распоређене у Новом Саду, Београду и Шапцу. Преформирана је у јединицу ранга бригаде 2. октобра 2008, када су у њен састав ушле и понтонирске јединице Војске Србије.

Задачи Речне флотиле су оспособљавање и увежбавање команде, потчињених јединица и припадника за извршавање наменских задатака, изградња и одржавање оперативних способности за извршавање задатака из све три мисије Војске, контрола унутрашњих пловних путева и обезбеђење маневра јединицама Копнене војске. У команди и јединицама Речне флотиле реализује се обука професионалних припадника свих родова и служби и војника на служењу војног рока.

Речна флотила има речне миноловце РМЛ-331 и 341, десантно јуришни чамац 411, брод посебне намене БПН-30 „Козара“, речни патролни чамац РПЧ-111, речну станицу за размагнетисање бродова РСРБ-36 „Шабац“, чамац моторни патролни ЧМП-22 и парк мостовни ПМ М-71.

Дан јединице обележава се када и Дан речних јединица – 6. августа. На тај дан, 1915. године, на Сави код београдске Чукарице, поринут је први српски ратни брод „Јадар“.

21. батаљон везе

Батаљон је стациониран у Нишу. У његовом саставу су командна чета, три чете везе и одељење за техничко одржавање. Батаљон обезбеђује сталне и непрекидне везе за потребе команде Копнене војске.

246. батаљон АБХО

Ова јединица је опремљена и оспособљена да самостално и у саставу осталих структура Војске Србије извршава задатке нуклеарно-хемијско-биолошког обезбеђења у све три мисије Војске.

Батаљон се налази у Крушевцу.

Ваздухопловство и ПВО

Главна бр.1, Београд – Земун
Тел 011/3074-143

Снимио Димитрије ОСТОЈИЋ

Задаци

Ваздухопловство и противваздухопловна одбрана је вид Војске Србије који обједињава родове и службе чији су организација, састав, наоружање и опрема прилагођени за извођење борбених дејстава по циљевима у ваздушном простору и на земљи.

Дан тог састава српске војске је 24. децембар. Тог дана 1912. године, на основу Одлуке српског Војног министарства и Главног ђенералштаба, војвода Радомир Путник донео је Решење о формирању Ваздухопловне команде са седиштем у Нишу. У састав команде ушли су Аеропланско и Балонско одељење, Водоничка централа и Голубија пошта. У то време Србија је била једна од 15 земаља свету која је имала војно ваздухопловство и међу првих пет земаља у свету која је током опсаде Скадра 1913. године употребила ваздухоплове у борбеним дејствима.

Команда ВиПВО налази се у Земуну.

У надлежности јединица потчињених Команди ВиПВО су контрола ваздушног простора, одвраћање од агресије ваздухопловних снага и спречавање изненађења, противваздухопловна одбрана територије и снага Војске, ваздухопловна ватрена подршка, извиђање из ваздушног простора, превозење ваздушним путем, учешће у пружању помоћи становништву у случају природних непогода и катастрофа, те учешће у мировним операцијама и међународној војној сарадњи.

Арсенал

Српско ваздухопловство располаже авионима – миг 21 и 29, орао, галеб Г4, ЈАК 40, дорниер 28 и утва 53, хеликоптерима – газела, Ми8 и Ми17. Јединице ВиПВО употребљавају топове бофорс Л 70 40 мм, преносни ракетни системи 9К38М шило и стрела-2М, те ракетне системе С-125М1Т нева и 2К12 куб.

У Војсци Србије употребљавају се осматрачки радари П-12, П-14, ТПС-63 и С-605/654, радари за мерење висине ПРВ-11 и С-613, али и тродимензионални радар АН/ТПС-70, те аутоматизовани системи АС-74 и АС-84.

204. авијацијска база

Двеста четврта авијацијска база је здружена тактичка ваздухопловна јединица чију основну организацијску структуру чине модуларне јединице ранга ескадрила, батаљон – дивизион. Наменена је за контролу и заштиту ваздушног простора, ватрену подршку јединица Копнене војске, превозење ваздушним путем, извиђање из ваздуха, школовање студената, за борбено и логистичко обезбеђење сопствених и придодатих авијацијских јединица. База реализује и летачку обуку, обуку студената, војника и припадника ваздухопловнотехничке службе.

Јединица је формирана 15. новембра 2006. године. У састав 204. авијацијске базе ушле су јединице 204. ловачког авијацијског пука, 177. ваздухопловне базе, 251. и 252. ловачко-бомбардерске, 890. хеликоптерске и 677. транспортне ескадриле.

Дан 204. авијацијске базе обележава се 2. децембра. Тог дана 1949. године формиран је 204. ловачко авијацијски пук. Од свих јединица, које су ушле у састав садашње базе, он има најдужу традицију, јер је настављач традиције 6. ловачког пука, који се истакао у одбрани Београда 1941. године.

Команда јединице смештена је на војном аеродрому *Батајница*.

Снимио Игор САЛИЊЕР

98. авијацијска база

Деведесет осма авијацијска база је здружена тактичка ваздухопловна јединица, чију основну организацијску структуру чине модуларне јединице ранга ескадрила, батаљон – дивизион. Авио-база намењена је за ватрену подршку јединица Копнене војске, превозење ваздушним путем, извиђање из ваздуха, за борбено и логистичко обезбеђење сопствених и придодатих авијацијских јединица.

У бази се спроводи летачка обука, обука војника и припадника ваздухопловнотехничке службе.

База је настала интеграцијом јединица Ваздухопловства и противваздухопловне одбране размештених на аеродромима *Лађевци* и *Ниш* – 161. и 285. ваздухопловне базе, 98. ловачко-бомбардерског и 119. хеликоптерског пука и одељења 353. извиђачке авијацијске ескадриле.

Дан 98. базе обележава се 28. новембра. Тог дана 1949. године формиран је 98. ловачко-бомбардерски авијацијски пук који, од свих јединица које су ушле у састав садашње базе, има најдужу традицију. То је најстарија формирана јединица у некадашњем РВ и ПВО.

Команда и јединице 98. авијацијске базе смештене су на аеродромима *Лађевци* и *Ниш*.

Снимио Димитрије ОСТОЈИЋ

250 . ракетна бригада ПВО

Овај састав је здружена тактичка јединица, чију основну организацијску структуру чине модуларне јединице ранга дивизиона. Намењен је за противваздухопловну одбрану ширих рејона градова и јединица Војске Србије од извиђања и дејстава противника из ваздушног простора. Оспособљен је за извршавање борбених задатака самостално и у садејству са осталим јединицама ПВО – ловачка авијација и јединице ВОЈ.

Ракетна бригада има пет ракетних дивизиона ПВО, од којих су три самоходна дивизиона ракетног система *куб*, а два ракетног система *нева*.

У јединицама бригаде изводи се стручно-специјалистичка обука војника рода АРЈ ПВД, у другом периоду обуке. Тај састав Војске пружа неопходну подршку у процесу обучавања студента завршне године Војне академије, смера АРЈ ПВД.

Јединица вуче корене од 24. новембра 1962, када је формиран 250. ракетни пук ПВО намењен одбрани Београда и шире околине, прва јединица у бившој Југославији наоружана тада најсавременијим системом *двина*. Тај датим прославља се као Дан јединице.

Бригада је добила орден народног хероја за заслуге током агресије НАТОа 1999. године.

Команда 250. ракетне бригаде ПВО смештена је у касарни „Бањица“ у Београду, док су јединице размештене на девет локација.

126. центар ВОЈИН

У овом центру прикупљају се информације за систем командовања у ПВО и стварају се услови за употребу снага ПВО, а осталим структурама обезбеђују информације за противваздухопловну борбу и противваздухопловну заштиту.

Јединица осматра ваздушни простор, открива и прати циљеве, прикупља, обрађује и излаже податке, обавештавање и радарски обезбеђује јединице ПВО, наводи ловачку авијацију и усмерава артиљеријско-ракетне јединице ПВО.

Центар се састоји од Команде, два батаљона ВОЈИН и чете за ваздухопловно и техничко одржавање и снабдевање. Зона одговорности јединице јесте комплетан ваздушни простор Републике Србије. Специфичности јединице су велики број малих издвојених борбених састава и сарадња са Агенцијом за контролу летења.

Дан 126. центра ВОЈИН обележава се 18. јуна. Тог дана 1915. године Врховна команда издала је наређење да се оформе сталне осматрачке сигналне станице, ради означавања правца лета непријатељских авиона.

Команда Центра налази се у Београду.

333. инжињеријски батаљон

Инжињеријски батаљон намењен је, опремљен и оспособљен за израду, оправку и одржавање маневарских површина на аеродромима и за извођење осталих инжињеријских дејстава за потребе команди и јединица ВиПВО у целини.

У свом саставу има командну чету, две инжињеријске чете, чету за утврђивање, логистички вод и одељење везе. Батаљон се налази у Панчеву, а зона његове одговорности јесте целокупна територија наше земље.

210. батаљон везе

Батаљон везе успоставља и одржава веза за потребе Команде ВиПВО. Јединица је опремљена средствима која омогућавају одржавање радио веза земља–земља и земља–ваздух, радио-релејних и жичних веза. Задатке извршава користећи стационарни систем веза Војске Србије и ресурсе *Телекома*. Размештен је на простору Београда и Новог Сада. Команда 210. батаљона везе налази се у Београду.

Команда за обуку

Од делова јединица некадашњих Оперативних снага, Копних снага и ВиПВО, 23. априла 2007. формирана је Команда за обуку. Седиште тог састава Војске Србије је у Београду, у касарни на Топчидеру, а центри за обуку налазе се у Сомбору, Панчеву, Јакову, Ваљеву, Зајечару, Крушевцу, Лесковцу, Пожаревцу, Батајници и Горњем Милановцу.

Уз центре за обуку, у саставу Команде за обуку су још и полигони за обуку и стрелишта српске војске и Интервидовски полигон Пасуљанске ливаде.

Команда за обуку планира, организује, реализује и контролише основну и стручно-специјалистичку обуку војника на служењу војног рока свих родова, служби и специјалности, мањих тимова и посада, официра, што је једна од основних мисија Војске. Формирање и оспособљавање територијалних бригада, сходно дефинисаним доктринарним опредељењима система одбране наше земље, такође је задатак тог састава Војске.

У саставима Команде за обуку војници се оспособљавају прва три месеца служења војног рока. Најпре завршавају општу војну, а потом и специјалистичку обуку. Бригаде до краја војног рока организују заједничку обуку на нивоу одељења, водова и чета, пошто у тактичке јединице долазе већ оспособљени војници за основне војничке дужности.

Пасуљанске ливаде

Команда и јединице Интервидовског полигона Пасуљанске ливаде формиране су 16. новембра 2004, а од 14. маја 2007. јединица је потчињена Команди за обуку. Пасуљанске ливаде надлежне су за логистичку подршку јединицама Војске Србије које изводе активности на полигону и обезбеђују услове за гађање и вежбе састава Војске. У задатке полигона спада и одржавање, предаја и пријем средстава ратне технике из састава полигона, али и попуна средстава ратне технике погонским горивом и мазивима.

Гардијска 5, Београд
тел 011/2064-730

1. центар за обуку

Први центар за обуку налази се у сомборској касарни „Аеродром“. Намењен је за основну обуку војника свих специјалности у првој фази првог периода обуке, али и за обуку професионалних војника и војника у резерви.

Јединица је формирана 13. новембра 2006, а тај датум прославља се и као Дан јединице.

За извршавање задатака прве мисије Војске на територијалном принципу формира Бачку бригаду.

2. центар за обуку

Други центар за обуку смештен је у гарнизону Панчево, у касарни „Народни херој Стевица Јовановић“.

У Центру се реализује основна обука војника свих специјалности у првој фази првог периода обуке, затим обука професионалних и војника у резерви. На територијалном принципу, за задатке прве мисије наше војске, формира Банатску бригаду.

Центар је формиран 14. новембра 2006, а за Дан јединице одређен је 9. новембар. Језгро за формирање Центра чинио је професионални састав из преформираних 506. пешадијске бригаде и 413. центра за обуку возача, а у јединицу је ушао и део припадника из Војне академије.

3. центар за обуку

Трећи центар за обуку стациониран је надомак Београда, у касарни „Мајор Милан Тепић“, у Јакову.

У њему се изводи основна обука војника свих специјалности у првој фази првог периода обуке, професионалних војника и војника у резерви. На територијалном принципу формира Београдску бригаду, за извршавање задатака прве мисије српске војске.

Центар је формиран 28. фебруара 2007, а Дан јединице слави се 1. новембар.

4. центар за обуку

Центар се налази у гарнизону Ваљево, у касарни „Војвода Живојин Мишић“.

Основна обука војника свих специјалности у првој фази првог периода индивидуалне обуке, обука професионалних војника и војника у резерви представљају његов основни задатак. За извршавање задатака прве мисије Војске на територијалном принципу формира Дринску бригаду.

Центар је основан 28. фебруара 2007, а као Дан јединице обележава се 15. октобар.

5. центар за обуку

Пети центар за обуку налази се у гарнизону Зајечар, у касарни „Никола Пашић“.

У њему се обучавају војници свих специјалности у првој фази првог периода индивидуалне обуке, обуку професионалних војника и војника у резерви. На територијалном принципу, за задатке прве мисије наше војске, формира Тимочку бригаду.

Центар је формиран 3. маја 2007, а Дан јединице је 19. октобар.

6. центар за обуку

Центар је смештен у гарнизону Крушевац, у касарни „Цар Лазар“, и намењен је за обуку војника свих специјалности, професионалних војника и војника у резерви.

На територијалном принципу формира Расинску бригаду, за извршавање задатака прве мисије српске војске.

Тај састав Команде за обуку формиран је 4. маја 2007, преформирањем 125. моторизоване бригаде. Дан Центра је 19. октобар.

7. центар за обуку

Седми центар за обуку налази се у гарнизону Лесковац, у касарни „Војвода Петар Бојовић“.

У јединици се спроводи основна обука војника свих специјалности у првој фази првог периода индивидуалне обуке, професионалних војника и војника у резерви. За извршавање задатака прве мисије Војске на територијалном принципу формира Јабланичку бригаду.

Центар је основан 8. маја 2007. преформирањем 549. моторизоване бригаде. Дан јединице обележава се 7. октобра.

Центар за обуку КоВ

Центар за обуку Копнене војске налази се у гарнизону Пожаревац, у касарни „Генерал Павле Јуришић Штурм”.

Намењен је за реализацију стручно-специјалистичке обуке војника рочног састава војноевиденционе специјалности родова и служби Копнене војске – пешадија, оклопне јединице, артиљерија, инжењерија и две извиђачке специјалности.

Уз обуку војника, у Центру се обучавају и професионални војници, организују различити курсеви ради додатног оспособљавања подофицира за родове пешадија, артиљерија, ОМЈ и инжењерија.

За извршење задатака прве мисије Војске Србије, на територијалном принципу формира Браничевску бригаду.

Тај састав Команде за обуку Војске Србије формиран је 1. децембра 2006, преформирањем 565. наставног центра Копнене војске, а као Дан јединице обележава се 16. новембар.

Центар за обуку ВиПВО

Центар је стациониран на војном аеродрому „Батајница”.

У Центру се реализује стручно-специјалистичка обука војника рочног састава за војноевиденционе специјалности родова и служби ВиПВО – род АРЈ ПВО, служба ВОЈ и воздухопловно-техничка служба.

Јединица је формирана 15. децембра 2006, а свој празник слави 24. децембра, када је и Дан ВиПВО.

Центар за обуку ВИЕД

Центар за обуку везе, информатике и електронска дејства се налази у гарнизону Горњи Милановац, у касарни „Војвода Радомир Путник”.

У том саставу изводи се стручно-специјалистичка обука војника на служењу војног рока, професионалних војника и војника у резерви, али и реализују курсеви за усавршавање професионалног кадра везе, информатике, електронских дејстава и заштите информација.

Јединица је формирана 15. новембра 2006. као Центар за обуку и усавршавање кадра везе, информатике и електронских дејстава, а 30. новембра 2007. преформирањем је у садашњи Центар.

Центар за усавршавање кадрова АБХО

Центар за усавршавање кадрова АБХО налази се у Крушевцу, у касарни „Цар Лазар”.

У њему се изводи стручно-специјалистичка обука војника за војноевиденционе специјалности службе АБХО, у другој фази првог периода индивидуалне обуке и усавршавање кадра АБХО и старешина осталих родова и служби из области противнуклеарног, хемијског и биолошког обезбеђења.

Због добре међународне војне сарадње, Центар је уврштен у презентациони документ Владе Србије за сарадњу у оквиру Програма „Партнерства за мир”.

Од децембра 1956. је у Крушевцу, а Команди за обуку претпотчињен је 29. маја 2007. године.

Центар за обуку логистике

Центар за обуку логистике налази се на три локације – у Крушевцу, у касарни „Цар Лазар” су Команда, командна чета и чете за обуку техничке и интендантске службе, у Нишу, у касарни „Књаз Михајло”, смештена је чета за обуку санитарске и ветеринарске службе, а у гарнизону Краљево, у касарни „Рибница”, стациониран је батаљон за обуку саобраћајне службе.

У Центру се реализује стручно-специјалистичка обука војника војноевиденционе специјалности служби логистике – техничка, интендантска, саобраћајна, санитарска и ветеринарска служба. Састав је формиран 4. маја 2007, расформирањем дотадашњих јединица за обуку логистике. Дан јединице обележава се 4. маја.

